

กิจกรรมวัดบางแสน

** จากอดีต ** วันอาทิตย์ที่ 3 มิ.ย. 2018 วันสมโภชพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า คุณพ่ออภิรักษ์ สุขพัฒน์ อธิการบ้านเณรพระหฤทัย ศรีราชา เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณ และแห่ศีลมหาสนิท

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< **OUR LADY OF LOURDES CHURCH** >> บางแสน

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1372 วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2564/2021

"พระอาณาจักรของพระเจ้ายังเปรียบเสมือนคนที่นำเมล็ดพืชไปหว่านในดิน เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นก็งอกงามเติบโตขึ้น "

อุปมา เรื่องพืชที่งอกงามขึ้นเอง และ อุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดช่วยให้เราเข้าใจเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าว่าอยู่ใกล้ และเรียกร้องให้ปฏิบัติ ช่วยชาวบ้านให้เข้าใจได้ง่ายๆ ข้าวออกรวง ซึ่งต่อไปเป็นอาหาร พระเยซูเจ้าต้องการสื่อว่า พระเจ้าเป็นเหมือนชาวนาหลัก เราเป็นเพียงผู้ช่วย พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่ม เราต้องทำหน้าที่ของเรา เมื่อถึงเวลาที่ "เราทุกคนจะต้องไปปรากฏเฉพาะพระบัลลังก์ขององค์พระคริสตเจ้า" (2 คร 5:10) ถ้าเราดำเนินชีวิตแห่งความรัก ความยุติธรรม และเสรีภาพ รับรู้ในพระพรของพระเจ้าในชีวิตของเรา เราก็จะได้รับเชิญเข้าไปในพระอาณาจักรพระเจ้า

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันเสาร์ที่ 19 มิ.ย.21

ระลึกถึง น.โรมูอัลโด เจ้าอธิการ

วันอาทิตย์ที่ 20 มิ.ย.21

สัปดาห์ที่ 12 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 8 สิ่งประดิษฐ์ (Artifacts)

พิณ (Harp) เป็นเครื่องหมายของกษัตริย์ดาวิด โดยมีที่มาจาก “พงศาวดารฉบับที่ 1” 13:8

“ดาวิดกับชนชาติอิสราเอลทั้งหมด พวกเขาร้องรำทำเพลงเพื่อพระเจ้าโดยตีคัมภีร์ของพวกเขา ด้วยการร้องเพลงและตีพิณ...” พิณจึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของเพลงสดุดี รวมทั้งบทเพลงและ

ดนตรีที่ใช้ร้องและเล่นเพื่อเทิดพระเกียรติพระเจ้าด้วย

เชื่อกันว่าพิณเป็นเครื่องดนตรีสวรรค์โดยมีที่มาจาก “วิวรณ์” 5:8 ซึ่งบรรยายถึงผู้อาวุโส 24 คน ที่ยืนล้อมบัลลังก์ของพระเจ้าว่า “ทุกคนมีพิณอยู่ในมือ” นักบุญออกัสตินกล่าวถึงพระบัญญัติสิบประการโดยใช้คำว่า “สายพิณสิบสายของพิณแห่งดาวิด”

ข้อคิดสะกิดใจ

แกล้งปิด

แกล้งตาบอดเสียบ้างในบางครั้ง	เพื่อระวังจิตให้ไม่หวนไหว
แกล้งหูหนวกเสียบ้างช่างปะไร	ดีกว่าไปฟังทุกเรื่องเปลืองเวลา
แกล้งเป็นใบ้เสียบ้างในบางที	ย่อมจะดีกว่าพูดบ่นเหมือนคนบ้า
ปิดหูปากให้สนิทและปิดตา	เพื่อป้องกันปัญหาмаกวนใจ

ข่าวพระศาสนจักร

วันอาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน 2018 วันสมโภชพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า พิธีมหาบูชาขอบพระคุณ โดยพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่กรุงโรมถ่ายทอดสดจากวาติกัน

ประชาสัมพันธ์

หากพี่น้องไม่สะดวกผ่านไปวัดในช่วงนี้ จะใช้วิธีโอนเงินทำบุญ- ขอมิสซา

ธนาคารกรุงไทย สาขาบางแสน

ชื่อบัญชี นายสมศักดิ์ พรประสิทธิ์

เลขบัญชี 679-3-93587-9 (บัญชีออมทรัพย์)

และโปรดส่ง “ไลน์” เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของพี่น้อง ให้ทราบด้วยครับ

อาทิตย์ขวนคิด

การละเลยการภาวนา

*** ทางที่นำกลัวที่สุดที่จะทำให้หลง ก็คือการละเลยการภาวนา การสวดภาวนาจะช่วยให้เราให้รู้จักตอบรับ และว่องไวในการได้ยินเสียงของพระเจ้า ที่เป็นเรียกที่แผ่วเบา แต่พร้อมเสมอที่จะนำทางเรา และช่วยเราให้เปิดใจรับคำเตือนถึง “ความจริงแห่งความเชื่อ” จุดประสงค์ของเราก็คือ เตรียมพร้อมที่จะตายเมื่อใดก็ได้ พร้อมทั้งจะรับเสด็จพระองค์เมื่อพระองค์จะมา พร้อมทั้งจะเผชิญต่อการโจมตีของปีศาจ ผู้ที่เปี่ยมไปด้วยพระพรหรรษทานเท่านั้นจะสามารถมีชีวิตเช่นนี้ได้ เนื่องจากชีวิตเราเริ่มต้นด้วยพระพรหรรษทาน เราต้องดำเนินชีวิตต่อไปด้วยพระพรหรรษทานและจบชีวิตด้วยพระพรหรรษทาน...

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

- ♥ วันนี้ วันศุกร์ที่ 11 มิถุนายน 2021 ในปฏิทินจารีตของพระศาสนจักร ระบุไว้ให้เป็นวันสมโภชพระมหากษัตริย์องค์ที่สิบของพระเยซูเจ้า ...ให้เป็นวันฉลองใหญ่ ...เป็นวันสมโภช (แต่เราก็ยังจัดอะไรไม่ได้เพราะโควิด-19) ...อย่างไรก็ตาม สำหรับเราคาทอลิกแล้ว มิสซาก็คือมิสซากล่าวคือ ไม่ว่าจะประกอบภายนอกจะอลังการ สง่างามและมีผู้ร่วมพิธีนับร้อยนับพัน หรือ จำเป็นต้องเป็นมิสซาที่เรียบง่าย ทว่า มิสซาก็คือมิสซา...
- ♥ วันนี้ มิสซาเรียบง่ายในวัดน้อยของเรา ก็เป็นมิสซาสมโภชฯ เป็นมิสซาพิเศษเพื่อพี่น้องทุกท่านทุกคนครบครัน เพื่อบรรดาสามเณรและคณะสงฆ์ศิษย์เก่าบ้านเณรพระมหากษัตริย์ของเรา
- ♥ อันว่าความรักจากดวงพระมหากษัตริย์ของพระเยซูเจ้าต่อเรามนุษย์นั้น สุดจะพรรณนา ก็เป็นถ้อยคำที่เราต้องทำให้เป็นประสบการณ์ของชีวิต จึงจะรู้ซึ้งและสัมผัสได้จริง ...วันนี้ แม้จะเป็นเช่นวันอื่น ๆ ในช่วงโควิด-19 แต่ในจิตใจกลับเป็นวันที่มีความสุข เมื่อใช้เวลาคิดย้อนกลับไปสู่ชีวิตในบ้านเณรเล็กที่ศรีราชา เมื่อกว่า 60 ปีที่แล้ว ..ยามนั้นประปรายยังไม่มา ไฟฟ้ายังไม่มี (เราพอมีไฟฟ้าบ้านเอง จาก 6 โมงเย็นถึง 3 ทุ่ม) ทุกอย่างจึงมืด ... บนห้องนอนรวม จะมีเพียงตะเกียงรั้ว ให้แสงวอม ๆ แวม ๆ ตรงบริเวณหน้าห้องน้ำ .. ยามนั้นในบ้านของเรามีเพียง พระเจ้า พระสงฆ์ พี่ ๆ เพื่อน ๆ เณร และพรรคพวกนิดหน่อยที่โรงเรียน เรื่องราวของการกิน การอยู่ การเพาะ การเลี้ยง หลากหลายชนิด ของพืชผลและแหล่งโปรตีน พวกเณรต้องช่วยกันจัด ทำ จัดหาเพื่อแบ่งเบากาเรของคุณพ่ออธิการ
- ♥ ความทรงจำถึงวันเวลานั้น ๆ ยังทำให้ใจเป็นสุขทุกครั้งทีหวนคิดถึง ..... “ทำไมเราจึงเป็นสุขจัง ทั้ง ๆ ที่ชีวิตช่างเรียบง่าย จนแทบไม่มีอะไร” ... ทว่า ยิ่งกาลเวลาผ่านไป ๆ เราพบว่า ปัจจัยสำคัญสุดยอดของทุกสิ่ง คือ บ้านเณรพระมหากษัตริย์นี้ เป็นบ้านแห่งความรักของพระเจ้า เพื่อพวกเราเณร ...เพราะสิ่งอื่น ๆ ทั้งหลายภายนอก จะมีบ้าง ....ไม่มีบ้าง .... (และมักจะไม่มีเสียส่วนใหญ่) มันไม่สำคัญเลย ...สิ่งสำคัญสุด ๆ ที่ไม่เคยขาด ...ไม่เคยพร่องเลย คือ **ความรักของพระเจ้า** จากดวงพระมหากษัตริย์ของพระเยซูเจ้านั่นเอง ...พี่น้องครับ ขอเขียนเล่าความทรงจำเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ฟังครับ
- ♥ พรุ่งนี้วันเสาร์ 12 มิถุนายน เป็นวันระลึกถึง**ดวงทหทัยนิรมลของพระแม่มารี** ...เชื่อว่าพี่น้องคงมีประสบการณ์ชีวิตในเรื่องความรัก ความศรัทธาความผูกพันต่อแม่พระมาแล้วแน่นอน หากพี่น้องยังไม่เคยสร้างหรือสัมผัสประสบการณ์แห่ง “หัวใจรัก” ของพระเยซูเจ้าและแม่พระบ้างเลย ก็อยากให้พี่น้องลองเริ่มทำเริ่มปฏิบัติดูครับ กล่าวคือ **ตั้งใจทำบ้านของพี่น้อง ให้เป็น ‘วัดน้อย’ ให้ได้** โดยเพิ่มเติมการอ่านพระวาจา รำพึงภาวนา สวดสายประคำด้วยกันบ้าง ... และค่อย ๆ ทำบ่อยขึ้น .... แล้วประสบการณ์ดังกล่าวก็จะชัดเจนขึ้นมาได้ครับ
- ♥ ดินเฝ้า ภาวนา และรักกุมกับชีวิตในสถานการณ์โควิดฯ นะครับ

....พ่อเจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

ชีวิตเป็นการกิจชั่วคราว

ถ้าคุณอยากใช้ชีวิตให้คุ้มค่าที่สุด คุณต้องไม่ลืมความจริงสองประการ ประการแรก ชีวิตนั้นสั้นมาก เมื่อเทียบกับนิรันดรกาล ประการที่สอง โลกเป็นเพียงที่อยู่ชั่วคราว คุณจะไม่มีอยู่ที่นั่นนาน ดังนั้นอย่ายึดติดกับมันมากเกินไป

ตัวตนของคุณอยู่ในนิรันดรกาล และบ้านเมืองของคุณอยู่ในสวรรค์ เมื่อคุณเข้าใจความจริงนี้ คุณจะเลิกวิตกกังวลอยากจะมี "ทุกสิ่ง" ในโลกนี้ พระเจ้าตรัสอย่างตรงไปตรงมาที่สุดเกี่ยวกับอันตรายของการดำเนินชีวิตที่นี่และเดี๋ยวนี้ รวมทั้งการยอมรับเอาค่านิยม ลำดับความสำคัญ และวิถีชีวิตของโลกรอบตัวเรา

เมื่อเราเล่นสนุกกับการล่อลวงของโลกนี้ พระเจ้าทรงเรียกมันว่า การลวงประเวณีฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์กล่าวว่า "ท่านกำลังไม่เชื่อต่อพระเจ้า ถ้าท่านต้องการแต่ทำใจตัวเอง เล่นสนุกกับโลกทุกครั้งที่มีโอกาส ในที่สุด ท่านก็จะกลายเป็นศัตรูกับพระเจ้าและหนทางของพระองค์" เมื่อเทียบกับหลาย ๆ ศตวรรษก่อนหน้านั้น ชีวิตในประเทศตะวันตกส่วนมากนั้นสะดวกสบายอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เราได้รับความบันเทิง ความสนุกสนาน และบริการอยู่เสมอด้วยบรรดาสิ่งเย้ายวนน่าตื่นตา สื่อที่สะกดจิตใจ และประสบการณ์สนุกสนานพร้อมสรรพในปัจจุบัน มันทำให้เราลืมนึกง่าย ๆ ว่า การไขว่คว้าความสุขนั้นไม่ใช่จุดหมายของชีวิต ความเย้ายวนของสิ่งเหล่านี้จะหมดอำนาจเหนือชีวิตเราก็คงต่อเมื่อ เราระลึกได้ว่าชีวิตนี้คือการทดสอบ การมอบความ

ไว้ใจและการให้ภารกิจชั่วคราวเรากำลังเตรียมตัวสำหรับสิ่งที่ดีกว่านั้น "สิ่งที่มองเห็นนั้นอยู่แค่ชั่วคราวแต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นอยู่ถาวรตลอดไป"

ข้อเท็จจริงที่ว่าโลกนี้ไม่ใช่บ้านสุดท้ายของเราช่วยอธิบายว่า ทำไมผู้ที่ติดตามพระเยซูเจ้าจึงพบกับความลำบาก ความโศกเศร้า และการถูกปฏิเสธในโลกนี้ อีกทั้งยังอธิบายอีกว่า ทำไมพระสัญญาบางข้อของพระเจ้าจึงดูเหมือนไม่สำเร็จ คำอธิบายบางเรื่องดูเหมือนไม่ได้รับคำตอบและสถานการณ์บางอย่างดูเหมือนไม่ยุติธรรม ก็เพราะมันยังไม่ใช่ตอนจบของเรื่องนี้

เพื่อเราจะได้ไม่ยึดติดกับโลกมากเกินไป พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้เรา รู้สึกไม่โอ้อิ่มใจและไม่พึงพอใจกับชีวิตอยู่มากพอสมควร คือเราปรารถนาสิ่งที่จะไม่มีวันสำเร็จในโลกนี้ เราไม่มีความสุขอย่างสมบูรณ์ที่นี่ เพราะว่าเราไม่ควรรู้สึกเช่นนั้น โลกนี้ไม่ใช่บ้านสุดท้ายของเรา เราถูกสร้างมาเพื่อสิ่งที่ดีกว่านี้มาก

ปลาจะไม่มีความสุขเมื่ออยู่บนพื้นดิน เพราะว่ามันถูกสร้างมาให้อยู่ในน้ำ นกอินทรีจะไม่พึงพอใจถ้ามันไม่ได้บิน และคุณก็จะไม่รู้สึกพึงพอใจในโลกนี้เพราะว่าคุณถูกสร้างมาเพื่ออะไรมากกว่านั้น คุณจะมีความสุขบนโลกนี้ แต่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับคุณ

"ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ระลึกว่าชีวิตของข้าพระองค์นั้นสั้นเพียงไร ขอให้ข้าพระองค์ระลึกว่าวันเวลาของข้าพระองค์มีจำกัด และชีวิตข้าพระองค์กำลังวิ่งหนีไป"

(จากหนังสือชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์)

กลุ่มหนังสือเทศมารีย์

มองชีวิตอย่างไร ในวันที่คาดเดาอะไรไม่ได้เลย

เราคงเคยพบว่า เมื่อทำอะไรไม่ได้วางแผนหรือมองการณ์ไกล ถึงเวลาเลยรับมือไม่ได้, ไม่ทัน มันก็เสียหาย แต่ในอีกด้านบางที่ ทั้งตั้งใจ และวางแผนเอาไว้ดีก็มิใช่ไรมาทำให้พังไม่เป็นท่า มันก็ทำให้รู้สึกแย่ เพราะว่า อุตสาห์ลงทุนอะไรไปมากมาย... ถ้าจะบอกว่าเหตุเพราะ วิกฤติไวรัสระลอกใหม่กว่า ที่ต่อจากระลอกใหม่ หลังจากระลอกแรก... เอ้อ มันก็คือวิกฤติคราวเดียวกัน แต่มันคงต้องแบ่งเรียกเพื่อเหตุผลทาง... ทางความรับผิดชอบกระมัง จะได้โทษนั่นนี่กัน ได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งเสียหายกว่าการป่วยทางกาย คือ "การป่วยใจ และแรงกดดันในการดำเนินชีวิต" ของใครหลายคน

ถึงแม้ไม่มีวิกฤตินี้ คนเราย่อมมีความแตกต่างกันในยามประสบปัญหาชีวิต ถึงจะต่างกรรม ต่างวาระ ทว่าบางคนต้อง "ล้ม ลุก คลุก คลาน" แต่บางคนแค่ "ชวนเซ เป่ แล้วก็ไปต่อ..." คงตอบชัด ๆ ได้ยากว่า เหตุผลเพราะอะไร บางคนอาจแค่โชคดี บางคนปัญหาของเขาอาจไม่หนักหนาจริงก็ได้ บางคนอาจมีต้นทุนดี แต่สิ่งเหล่านี้อยู่ที่ "แค่เรามองเขา" เขาอาจไม่ได้ต้นทุนดี, อาจเจอปัญหาหนักมากอยู่ หรือไม่มีโชคอะไรช่วยก็ได้ ที่สำคัญถ้ามันเป็นเวลาที่ปัญหาเกิดกับเรา มันไม่มีประโยชน์อะไรเลยในการมัววิเคราะห้คนอื่น หรือเปรียบเทียบกับคนอื่น โดยอย่างยิ่งในเวลาที่เราแยกกว่า... เพราะในเวลาที่เต็มไปด้วยปัญหา หรือสถานการณ์ที่คาดเดาอะไรยาก สิ่งที่ต้องมีมากคือ "สติ" และการ "มองตัวเอง" เท่านั้น เขียนเช่นนี้ดูง่าย เออะอะก็ให้มีสติ มองโลกแง่ดี เรื่องเช่นนี้ใครก็รู้ ดูอ่านกันจนเบื่อ แต่มันก็เริ่มที่ตรงไหนไม่ได้นอกจาก "ตรงนี้" นี้แหละจริง ๆ

เดินช้าให้มองไกล เดินไวให้มองไปข้างหน้า อันที่จริง "สติ" ใช่มิเพียงบางเวลา หากต้องพยายามมิให้ตลอดเวลา ถ้าตอนนี้ยังไม่รู้เมื่อไหร่จะมี? โดยแง่คิดหนึ่งที่ยากให้ไว้จากเรื่องนี้คือ ในช่วงชีวิตที่ยังปกติดี เสมือนเส้นทางชีวิตราบเรียบหรือก้าวหน้า ก็เหมือนเราวิ่ง หรือเดินไปข้างหน้าได้ไว ในช่วงนี้เราควรมองไปให้ไกล มองไปข้างหน้ามาก ๆ เพราะยังไม่รู้ว่าอะไรจะเจออะไร ยิ่งไปได้เร็วยิ่งต้องคิดเผื่อ มองอนาคตให้มาก หากไม่อยากล้มแรงตอนสะดุด เพราะส่วนใหญ่จะระเริงกันอยู่มากกว่า... ในทางตรงกันข้าม เวลาที่ปัญหาถาโถม มีปัจจัยแย ๆ หลายอย่างก็ควร หยุด ลด นี้ไม่ใช่เวลามาคิดอะไรไกล ๆ จินตนาการไม่ควรนำมาใช้ (ที่พอเอามาคิดตอนนี้ก็มักจะเป็นเชิงลบ) มองตัวเรา มองรอบตัว ๆ อะไรที่ต้องแก้ก่อน หรือในเวลานี้เราทำได้ เหมือนเดินช้า ๆ ก็มองไกล ๆ สำนวหาสิ่งเล็กน้อยที่พอทำได้ไปเรื่อย ๆ อย่างระมัดระวัง... นี่ละ "เดินช้าให้มองไกล เดินไวให้มองไปข้างหน้า"

เพราะชีวิตไม่ว่าช่วงเวลาไหนเราก็คาดเดาอะไรไม่ได้อยู่แล้ว มันจึงต้องปรับตามสิ่งที่เป็จริง วันนี้เดินช้า วันหน้าเดินเร็ว วันนี้ทุกข์ใจ ก็ต้องผ่านให้ได้ วันหน้าที่จะสุขใจก็ยิ่งพร้อมรออยู่ มีภัย มียาก สลับกันไป "เลิกเดา" แล้วปรับตัวตามเท่าที่เราทำได้ แล้วทำให้เต็มที่ ดีที่สุด...บทความฉบับปรับปรุง เผยแพร่ครั้งแรก

Facebook Sirichaiwatt เมื่อ 14/05/2021